

Laiškas Valerijai Čiurlionytei, 1917-05-09 ir 10, [Sočis].

Taip skubėjau šiandie.

Taip skubėjau šiandie. Ir šešėlis tyčiojos iš manęs — cha-cha-cha. Skubėk, skubėk, bus akys kruvinos
— — —

Ir vieną tą patį tegavau: nieko nėra. — — Nieko.

Taip man ir reikia, kvailam valkatai, taip man ir reikia — — —

Bus akys kruvinos. — — — Širdis senai jau paskendus žaizdose, ir akys senai dega kraujumi — — —

Taip man ir reikia, taip man ir reikia — — —

Guliu lovoj — karščio turbūt apie keturias dešimtis ir nieks in mane neateis, neatlankys, niekas,
niekas — — —

Svaigdamas ir griuvinėdamasėjau in paštą, bet tau vis tiek, nors ir mirsiu, — vis tiek nuo Tavęs
broliško žodžio nesusilauksiu — — —

Pamestas ir apleistas, ir niekam niekam nereikalingas. — — Ir Sesutė, mano numylėta Sesutė, nenori
atlankyti manęs, nenori brolišką žodį tarti — — —

Sesute, Sesute mano, ar tu girdi, kaip širdis mano kraujuje skęsta, Sesute mano — — —

— — —

9/V — 17

—————

Šiandie dar tebeguliu. Bet kelsiuos. Reikia eiti. Reikia laiškas paštan nunešti. Kas iš to, kad aš
gulėsiu. Šiandie jaučiuos truputį geriau, negu vakar.

Aš turbūt maliarija sergu. Šiandie irgi lietus lyja. Po velniais čia ir gyventi negalima. Kasdien ir
kasnakt lietus ir lietus, čia ir maliarija, ir gyvatės, velnias žino kokios, ir pragyvenimo brangumas.
Oras labai drėgnas.

— — — — —

Galingą opą

Indėjo žemė

In naštą mano...

Didžiuojuos turtu —

Raudonu žiedu,

Dengiu krūtine...

Žara sukurta...

Malonės giedu
Kaip nuplakimo...

Dainuoja-sopa
Lašai, šaltenės
Ir okeanai...

Užvožiu vokas —
Gremzdu bedugnėn,
Kur naktys plauko.
Gesyt nemoku —
Bučiuoju ugnį
Ir mirštu auka...

Galingą opą
Indėjo žemė
In našta mano... [1]

Neprotingas ir nesąmojingas gyvenimas žmogaus, atliekamo ir niekam nereikalingo. — Galva man labai skauda, tai aš daugiau ir nerašysiu.

10/V 17

Ar atsiminsi mane kada — — Sesute, Sesute?

Tav[o] Bolytis

Tai buvau atsikėlęs truputį ir pavaikščiojau. Galvą, rodos, kas tai kumščiu daužo.

Žiūrėk, Sesute, gal bus pas tave kada geras ūpas, tai tu gal atsiysi man draug su kravatu [2] kefaldol [3]? Matai, čia už jį 5 rub[liai].

Fitino [4] gi čia visai nėra. Jei tau nebūtų sunku — tai ar neatsiųstum? Jei neturi pinigų, tai aš atsiųsiu —

Tai tegu bus palaiminti tie takai, kuriais tu vaikščioji, ir godos, kurias tu godoji, ir sapnai, kuriuos tu sapnuoji, ir gėlės, kurias tu renki, — tegu bus palaiminta, tegu bus palaiminta — —

Aš neturiu jokios dovanos, ką aš tau galėčiau dovanoti, ką galėčiau atsiųsti, tat priimkie, Sesute, nors maldą mano — — —

Nieko pasaulyje man nebeliko, kaip tik žiūrėti in tolybę ir ilgėjimos malda austi — —

O jei nors mirksni pajustum tu mano malda — aš būčiau laimingiausias pasaulyj — —

Tu atleisk man. — Aš nebemoku kalbėti. Aš dabar arba tyliau sukandęs dantis, arba rėkiu, bet man labai skauda. Turbūt aš labai menkas sutvėrimas esu, bet jei gaučiau nuo tavęs laišką, man kur kas lengviau būtų, man būtų didelė didelė Šventė —

Bet aš dabar žiūriu nebe in tolumą, tiktai in žemę — jinai arčiau, jinai artimesnė. — Ir manyje turbūt žemės daugiau — —

O nuo Sesutės mano jokios žinios, jokio žodžio — —

Tegu bus palaiminti, kurių akys žiba ir kurie žvakės šaukias, — visi, visi. — —

10/V

KOMENTARAI

[1] Eilėraščio be pavadinimo „[Galingą opą]“ pirminis variantas, pieštuku, nedaug taisytas BS ranka.

Publikuota: eilėraščio „[Galingą opą]“ galutinis variantas, žr. in: *BSR, t. 1: Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 74.

Eilėraščio teksto ir skelbimo istoriją žr. in: Algis Samulionis, „Paaiškinimai“, in: *Ibid.*, p. 738–739.

[2] krawat ~ *lenk, cravate* ~ *pranc* =kaklaraištis.

[3] Capadol - vaistai galvos skausmui, migrenai gydyti.

[4] Fitinas - vaistas mažakraujystei, neurastenijai gydyti.